

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2015. január hó 26. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A különösen nagy kárt okozó, folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett csalás büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Nyíregyházi Törvényszék 2014. évi június hó 3. napján kihirdetett 1.B.464/2012/63. számú ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint:

Mindhárom vádlott esetében az alkalmazott jogszabályként az 1978. évi IV. törvényt jelöli meg.

I. r. és III. r. vádlottak vonatkozásában a Btk. 12. § (2) bekezdésére utalást a rendelkező részből mellőzi.

I. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 2 (kettő) évre enyhíti, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés, valamint a pénzmellékbüntetés alkalmazását mellőzi.
E vádlott esetében a szabadságvesztés büntetés végrehajtását 4 (négy) évi próbaidőre felfüggeszti.

II. r. vádlott börtönbüntetését 1 (egy) évre enyhíti. A közügyektől eltiltás mellékbüntetés, valamint a pénzmellékbüntetés alkalmazását mellőzi.
A börtönbüntetés végrehajtását 2 (kettő) évi próbaidőre felfüggeszti.

III. r. vádlott börtönbüntetését 2 (kettő) évre leszállítja, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés, valamint a pénzmellékbüntetés alkalmazását mellőzi.
A börtönbüntetés végrehajtását 3 (három) évi próbaidőre felfüggeszti.

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal által előterjesztett polgári jogi igényt egyéb törvényes útra utasítja, mellőzi továbbá a vádlottak eljárási illeték megfizetésére kötelezését is.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

III. r. vádlott lakcíme helyesen ... szám

I n d o k o l á s :

Az első fokon eljáró törvényszék I. r. vádlott bűnösségét 1 rb. bűnsegédként folytatólagosan elkövetett csalás büntetében (Btk. 12. § (2) bekezdés, Btk. 318. § (1), (2)

bekezdés c) pont, és (7) bekezdés b) pontja), 2 rb. bűnsegédként elkövetett jogosulatlan gazdasági előny megszerzésének büntettében (Btk. 288. § (1) bekezdés a) pontja), 1 rb. bűnsegédként elkövetett magánokirat hamisítás vétségében (Btk. 276. §), 3 rb. hamis tanúzásra felhívás vétségében (Btk. 242. § (1) bekezdés és (2) bekezdés), és 2 rb. felbujtóként elkövetett hamis tanúzás vétségében (Btk. 239. §) állapította meg, és ezért őt halmazati büntetésül 3 év 6 hónapi börtönbüntetésre, 3 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre, valamint 1 millió Ft pénzmellékbüntetésre ítélte. II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb. jogosulatlan gazdasági előny megszerzésének büntettében (Btk. 288. § (1) bekezdés a) pontja) halmazati büntetésül 1 év 6 hónapi börtönbüntetésre, 2 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre, továbbá 600.000,- Ft pénzmellékbüntetésre ítélte. III. r. vádlottat bűnösnek találta 1 rb. folytatólagosan elkövetett csalás büntettében (Btk. 12. § (2) bekezdés, Btk. 318. § (1), (2) bekezdés c) pontja, és (7) bekezdés b) pontja), 1 rb. közokirat-hamisítás büntettében (Btk. 274. § (1) bekezdés c) pontja), és 1 rb. bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (Btk. 276. §). E vádlottat halmazati büntetésül 2 év 8 hónapi börtönbüntetésre, 3 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre, és 1 millió Ft pénzmellékbüntetésre ítélte.

Valamennyi vádlott esetében rendelkezett a pénzmellékbüntetés meg nem fizetése esetén alkalmazandó szankcióról is.

I. r. és II. r. vádlottakat a Nemzeti Adó- és Vámhivatal magánfélnek 17.805.000,- Ft kártérítés és annak 2002. szeptember 20. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes kamatának megfizetésére, I. r. és III. r. vádlottakat a Nemzeti Adó- és Vámhivatal magánfél részére 44.392.000,- Ft kártérítés és annak 2003. május 20. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes kamatának megfizetésére kötelezte, illetőleg a vádlottakat az eljárási illetékek megfizetésére is. Végül a törvényszék rendelkezett a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú bíróság ítéletét az ügyész tudomásul vette. A vádlottak a nyilatkozattételre 3 napot tartottak fent, majd a védői nyilatkozatok elhangzása után, melyek elsőként felmentésre, másodlagosan enyhítésre irányultak a vádlottak valamennyien jogorvoslattal éltek, melynek irányát tekintve csatlakoztak védőikhez.

Az I. r. vádlott az ítéletátláshoz 2015. január 20. napján érkezett beadványában előadta, hogy II. r. vádlottnak csak annyi szerepe volt az egész ügymenetben, mint a ... Bt. beltagja és egyben képviselője cégképviseleti jogosultsága folytán az előkészített és a pályázathoz szükséges okiratok aláírta, illetve ellenjegyezte anélkül, hogy tartalmát akár előzetesen, akár pedig folyamatosan megismerte volna. Igaz, hogy köztük a kapcsolat megromlott, de a vele szemben kiszabott végrehajtandó szabadságvesztést igazságtalannak tartja és kérte a beadványában foglaltak kellő súllyal történő figyelembe vételét a fellebbezés érdemi elbírálása során.

I. r. vádlott védője jogorvoslatát írásban is összefoglalta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság eljárási szabályt sértett, amikor a tanú mentességi jogát nem biztosította a hatályon kívül helyező végzés iránymutatása szerint, így a történeti tényállás teljes megalapozatlanságát idézte elő. Mindez az egész tényállást érintő megalapozatlanság miatt

az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezheti, illetve nagy számú tanú újbóli megidőzéséről és törvényes figyelmeztetések melletti kihallgatásáról kellene az ítéletábrának határozni, ami a védő álláspontja szerint a másodfokú részbizonyítás körébe nem illeszthető. Megalapozatlan a törvényszék ítélete amiatt is, hogy az általa megállapított tényekre helytelenül következtetett, amely legfőképpen a I. tényállást illeti, mivel arra a következtetésre jutott helytelenül, hogy a csökkent munkaképességű személyekkel kötött munkaszerződések fiktívek voltak, azok csak látszatszerződések. Hibás az ítélet azon megállapítása is, hogy a támogatásként felvett teljes összeget a vádlottak terhére rója, így az ítélet indokolása is megalapozatlan. Téves a vádlott büntetőjogi felelősségének a megállapítása az V. tényállási pontban is, gyakorlatilag az állapítható meg, hogy egyik bűncselekményt sem követhette el, mivel a tanúk vallomásából kitűnően egyiküket sem akarta befolyásolni. A kérdéses személyek felé csak tájékoztatást adott, hogyha azt mondják, hogy dolgoztak nem lehet problémájuk, míg ha elmondják a NAV felé, hogy nem dolgoztak akkor biztos, hogy probléma lesz belőle. Összefoglalva I. r. vádlott felmentését indítványozta a Be. 352. § (1) bekezdés b) pontja, illetve a (3) bekezdés alapján.

A fellebbviteli főügyészség átiratában osztotta a törvényszéknek a másodfokú bíróság hatályon kívül helyező végzésében írtakkal ellentétes álláspontját, mely szerint a tanúk mentességi joggal nem bírnak. További tisztázandó kérdés, hogy a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező NAV (APEH) szervek részéről történt-e kötelezés a jogellenesen felvett támogatások visszafizetésére, sor került-e ténylegesen megfizetésre továbbá a Kelet - budapesti Igazgatóság, mint illetékességgel rendelkező adóztatási szerv helyett miért a NAV Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Igazgatósága terjesztett elő a I. tényállás második részével kapcsolatos kártérítési igényt. Fentiekre tekintettel az ügy tárgyaláson történő elbírálását indítványozta.

A védelmi fellebbezések folytán az ítéletábrla a törvényszék ítéletét a Be. 348. § (1) bekezdése alapján a Be. 361. § (1) bekezdés szerinti nyilvános ülésen teljes terjedelmében felülbírálatának körébe vonta a meghozatalát megelőző eljárással együtt.

A nyilvános ülésen I. r. vádlott védője az írásban előterjesztett fellebbezést és annak irányait fenntartotta. Kiemelte, hogy a büntetőeljárás törvény szellemisége nem változott, a 94 tanú mentességi jogának problematikáját a hatályon kívül helyező végzésében a másodfokú bíróság is részletesen taglalta. Álláspontja szerint, ha 94 tanú élhetett volna mentességi jogával a tényállás nem lett volna megállapítható.

Nem osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját az elkövetési érték megállapítása tekintetében sem, és utalt arra is, hogy az államtól kapott támogatás közel fele visszajutott a költségvetésbe.

Végül a büntetés kiszabása körében hangsúlyozta, hogy a 13 éves időmúlás jelenleg már nem indokolja a vádlottal szemben végrehajtandó szabadságvesztés alkalmazását.

II. r. vádlott védője is foglalkozott a tanúknál alkalmazott kioktatás problematikájával. Hangsúlyozta azonban, hogy a vádlott büntetőjogi felelősségének elbírálását ezek a

tanúvallomások nem befolyásolják, a rendelkezésre álló bizonyítékok pedig szűk mederben mozognak. Megfontolásra ajánlotta azon álláspontját, mely szerint II. r. vádlott tévedésben járt el. Nyomatékkal indítványozta értékelni a 13 éves időmúlást, és a vádlott javára szóló további enyhítő körülményeket és elsőként pénzbüntetés alkalmazását, másodlagosan pedig felfüggesztett szabadságvesztés büntetés alkalmazását, utóbbi esetben azonban arra is tekintettel, hogy II. r. vádlott 2010 óta folyamatosan ... polgármestere előzetes mentesítésben részesítését.

III. r. vádlott védője fellebbezését és annak irányait ugyancsak fenntartotta. A III. r. vádlottat érintő tényállások álláspontja szerint csupán általánosságban foglalkoznak a vádlott személyével, elkövetési magatartást nem tartalmaznak, az elsőfokú bíróság által rögzítettekből büntetőjogi felelősségre következtetést levonni nem lehet, ezért e vádlott felmentését indítványozta. Másodlagos indítványában a büntetés enyhítését, kiemelve a 13 éves tetemes időmúlást.

A fellebbviteli főügyészség nyilvános ülésen jelenlévő képviselője az írásbeli átiratában foglaltakat javarészt fenntartotta. Nem tartotta fenn azonban a NAV megkeresésére vonatkozó bizonyítási indítványát, mivel a NAV bár kártérítési igény előterjesztésére jogosult, de magánfélként nem léphet fel ezért a polgári jogi igények megítélésére érdemben nem kerülhet sor. Észrevételezte továbbá, hogy a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei NAV Igazgatóság a Budapesti NAV Igazgatóság nevében nem terjeszthetett volna elő kártérítési igényt. A fellebbviteli főügyészség képviselője reagált a védelem felvetéseire is. Álláspontja szerint a védők által vitatott tanúvallomások a bizonyítás anyagát képezik és helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság, amikor a tanúknak mentességi jogot nem biztosított és ezt az álláspontot támasztja alá a bírói gyakorlat is.

Helyesnek ítélte azon első bírói álláspontot is, hogy a csalás összegszerűségét a vádlottak által teljesített kifizetések nem befolyásolták. A büntetések enyhítését célzó jogorvoslatokat nem találta alaposnak.

A vádlottakkal szemben a polgári jogi igény megítélésével kapcsolatos rendelkezések mellőzését indítványozta, ugyanakkor velük szemben vagyonek Kobzás alkalmazását I. és II. r. vádlott esetében 36.098.500,- Ft, míg III. r. vádlott esetében 22.196.000,- Ft összegre.

Az ítélet tábla a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban a perrendi szabályok megtartásával járt el. A vádlottak és védőik egyhangúan kifogásolták, hogy a törvényszék a megismételt eljárásban - ellentétben a hatályon kívül helyező végzés iránymutatásával - nem biztosította a tanúk mentességi jogát, akikkel szemben a nyomozás megrovás alkalmazásával megszüntetésre került és ezáltal a törvényszék a történeti tényállás teljes megalapozatlanságát idézte elő. I. r. vádlott védője e körben álláspontját fellebbezése írásbeli indoklásának 1-3. oldalán részletesen kifejtette.

Az elsőfokú bíróság ítéletének 26. oldalán osztotta meg álláspontját, hogy miért nem értett egyet a törvényszék a 3.Bf.409/2011/5. számú végzésében foglaltakkal. Az elsőfokú bíróság okfejtését és álláspontját a fellebbviteli főügyészség is osztotta (Bf.420/2014/1-II. átiratának 2. oldala). A védői aggályokkal az ítélet tábla sem értett egyet.

A jelenleg hatályos Be. 190. § (1) bekezdés f) pontja ugyanúgy tartalmazza azt, hogy az ügyész a nyomozást határozattal megszünteti a törvényben meghatározott egyéb büntethetőséget megszüntető ok miatt, ugyanezen bekezdés j) pontja szerint egyidejűleg megrovást alkalmaz, ha a gyanúsított cselekménye már nem veszélyes, vagy oly csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy a törvény szerint alkalmazható legenyhébb büntetés kiszabása, vagy más intézkedés alkalmazása is szükségtelen. Azon tanúkat, akik az ügyben gyanúsítottként szerepeltek és velük szemben nyomozást megszüntető határozat született a tárgyaláson történő kihallgatásukkor figyelmeztetni kell a Be. 82. § (1) bekezdés b) pontja szerinti mentességi jogára figyelemmel azonban a Be. 82. § (4) bekezdés b) pontjában írtakra is a válaszadás jogának megtagadása nem illeti meg őket, ha a tárgyaláson elhangzó kérdésekre adott válasszal önmagát olyan bűncselekmény elkövetésével vádolta volna meg, amely miatt vele szemben korábban a nyomozást megszüntették.

Az ítélet tábla olyan abszolút eljárási szabálysértést, amely az ítélet hatályon kívül helyezését indokolná nem talált és ugyancsak nem valósult meg az eljárás törvényességét befolyásoló más eljárási szabálysértés sem.

Az elsőfokú bíróság részletes, széleskörű bizonyítást folytatott és ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. Az általa mérlegeléssel megállapított tényállás megalapozott, mentes a Be. 352. § (1) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól.

Nem foghatott helyt az a védői érvelés sem, hogy az elkövetési értéket a kifizetett munkabérekkel, járulékokkal csökkentett összegben kellett volna a törvényszéknek megállapítania.

A törvényszék ítéletének 25. oldal 4. bekezdésében összegezte az elkövetési érték megállapításával kapcsolatos álláspontját utalva a szakértői álláspontokra is, mely szerint a kifizetésre került nettó munkabér csökkenti a jogosulatlanul igénybe vett állami támogatás mértékét. Az ítélet tábla egyetértett az elsőfokú bíróság megállapításával és az első bírói álláspontot osztotta a fellebbviteli főügyészség is.

A törvényszék a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelésével megállapított tényállás alapján törvényesen vont következtetést valamennyi vádlott bűnösségére. Nem találta alaposnak az ítélet tábla III. r. vádlott védőjének a felvetését, mely szerint e vádlottal szemben az őt érintő tényállások elkövetési magatartást nem tartalmaznak, és az ítélet is csupán általánosságokban fogalmaz. III. r. vádlott az őt érintő tényállásban nevesítve van és cselekvőse is nyomon követhető.

Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget téve minden tényállás tekintetében számot adott arról, hogy mely bizonyítékokra alapította a vádlottak büntetőjogi felelősségének megállapítását.

A védőknek a felmentést célzó jogorvoslata a Be. 351. § (1) bekezdésére figyelemmel a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethetett.

A cselekmények minősítésénél a törvényszék figyelemmel volt a Kúria 3/2009. BJE határozatára és helyes valamennyi cselekmény jogi minősítése is.

Nem tévedett a törvényszék akkor sem, amikor az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. törvény alkalmazásáról határozott és ennek indokát is adta ítéletének 34-35. oldalain, mellyel az ítélet tábla is egyetértett.

Az ítélet rendelkező részében azonban kisebb pontosításokra volt szükség. Az állandó bírói gyakorlat alapján a rendelkező részben a jelenleg hatályos 2012. évi C. törvény megjelölése a Btk., így az ítélet tábla a rendelkező részt akként helyesbítette, hogy mindhárom vádlott esetében az 1978. évi IV. törvény jelölte meg alkalmazott jogszabályként. A 61. számú Büntető Kollégiumi véleményben írtakra tekintettel a folytatólagosság jogszabályi feltüntetését mellőzte, mivel a rendelkező részben nem kell feltüntetni a Btk. általános részének azon rendelkezéseit, amelyeket a szöveges minősítés tartalmaz, így a folytatólagosságot.

A büntetés kiszabása körében irányadó bűnösségi körülményeket a törvényszék feltárta, azonban a vádlottakkal szemben eltúlzott mértékű joghátrányt alkalmazott. E körben a védői fellebbezések eredményre vezettek. Az elsőfokú bíróság is értékelte a vádlottak javára az időmúlást, de így is csupán végrehajtandó szabadságvesztés alkalmazásával látta elérhetőnek a büntetési célok hatályosulását. Az elsőfokú bíróság ezen álláspontját az ítélet tábla nem osztotta. Jelen ügyben sérült az eljárás ésszerű időn belül történő lefolytatásának követelménye, melynek során a vádlottaknak mulasztás nem róható fel. Az eljárás 13 évig tartott, meghaladta a legsúlyosabb cselekményre kiszabható büntetés felső határát. I. és III. r. vádlottak büntetlen előéletűek voltak és jelenleg is azok. Az ítélet tábla álláspontja szerint a tekintélyes időmúlás nagyobb nyomatékkel értékelendő és a büntetési célok I. és III. r. vádlottak esetében enyhítő szakasz (1978. évi IV. törvény 87. § (1), (2) bekezdés b) pontja) alkalmazásával a szabadságvesztés büntetések tartamának mérséklésével és próbaidőre történő felfüggesztésével is elérhetőek. Ezért a vádlottak börtönbüntetéseinek tartamát a rendelkező rész szerint enyhítette és végrehajtásukat I. r. vádlott esetében 4, II. r. vádlott esetében 2, III. r. vádlott esetében 3 évre felfüggesztette a belső arányosság szem előtt tartásával. Fentiekből következően a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazását mellőzte.

Az 1978. évi IV. törvény 64. § (1) bekezdés a) pontja alapján az elsőfokú bíróság a vádlottakat pénzmellékbüntetésre is ítélte. A 64. § (1) bekezdése szerint, akit határozott tartamú szabadságvesztésre ítélnék és megfelelő keresete (jövedelme), vagy vagyona van azzal szemben lehet pénzmellékbüntetést alkalmazni. Fenti feltételek megléte az eljárás adataiból nem állapítható meg, a vádlottak vagyoni helyzetéről a személyi körülmények körében rögzítettekben sem vonható erre következtetés. I. r. vádlott havi jövedelme 110.000,- Ft és vagyontalan, III. r. vádlott jövedelemmel nem rendelkezik és szintén vagyontalan, II. r. vádlott esetében annyi került rögzítésre, hogy havi jövedelme tisztázatlan mértékű, azonban az átlagot meghaladó mértékű, ugyanakkor jövedelme, vagyona nincs. Az elsőfokú bíróság által feltártak az ítélet tábla álláspontja szerint nem

alapozzák meg a pénzmellékbüntetés alkalmazását ezért mindhárom vádlott esetében mellőzéséről határozott.

Az elsőfokú bíróság a Nemzeti Adó-és Vámhivatal magánfélnek polgári jogi igény megítéléséről és eljárási illeték megfizetéséről rendelkezett. Az ítélet tábla e körben osztotta a fellebbviteli főügyészség észrevételeit.

A polgári jogi igényt a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei APEH terjesztette elő 2006. június hó 9-én (Nyíregyházi Városi Bíróság 11.B.2037/2011. számú, és 23. számú utóirata).

A ... Bt. vonatkozásában 17.805.000,- Ft és 2002. szeptember 20. napjától a kifizetés napjáig járó kamata, míg az ... kft. tekintetében 44.392.000,- Ft és 2003. május hó 20. napjától járó kamatai vonatkozásában. A ... Bt.-nek az állami támogatást az APEH nyíregyházi kirendeltsége, míg az ... kft.-nek az APEH Kelet - Pesti kirendeltsége folyósította. A polgári jogi igényt az APEH nyíregyházi kirendeltségének jogutódja a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei NAV terjesztette elő, az ítélet rendelkező része a Nemzeti Adó-és Vámhivatal magánfelet nevesíti.

A Nemzeti Adó-és Vámhivatalról szóló 2011. CXII. törvény 12. § (1) bekezdésében a NAV feladatai között szerepelteteti a (2) bekezdés e) pontjában, hogy adóztatási szerve, illetve vámszerve előterjeszti a hatáskörébe tartozó kötelező befizetésekkel, vagy költségvetési támogatással kapcsolatban elkövetett bűncselekménnyel okozott kár megtérítése iránt az állam nevében a polgári jogi igényt. Ugyanakkor a bíróságra irányadó büntetőeljárási törvényből nem vezethető le, hogy a NAV sértett így, mint magánfél polgári jogi igényt a bíróság álláspontja szerint nem terjeszthet elő.

A fentiek alapján a polgári jogi igényt a Be. 335. § (1), (2) bekezdése alapján az ítélet tábla egyéb törvényes útra utasította és az eljárási illeték megfizetésére kötelezést a vádlottakkal szemben mellőzte.

II. r. vádlott védője előzetes mentesítés iránti kérelmet is előterjesztett felfüggesztett szabadságvesztés alkalmazása esetére arra is hivatkozással, hogy II. r. vádlott jelenleg ... polgármestere. Kérelmét az ítélet tábla nem találta alaposnak. Az 1978. évi IV. törvény 104. § (1) bekezdése alapján a bíróság előzetes mentesítésben részesítheti az elítéltet, ha a szabadságvesztés büntetés végrehajtását felfüggeszti és az elítélt mentesítésre érdemes. Az előzetes mentesítés szubjektív alanyi feltétele a terhelt érdemessége. Az érdemesség körében végzett bírói mérlegelés során vizsgálendő az elkövető személye, életvitele, a bűncselekmény tárgyi súlya, jellege, motívuma, a büntetés mértéke. Az előzetes mentesítésre való érdemességet megalapozhatják a büntetés kiszabásánál figyelembe vett enyhítő körülmények, ez azonban nem jelenti azt, hogy amennyiben a szabadságvesztés felfüggesztésének feltételei fennállnak minden esetben érdemes az elítélt az előzetes mentesítésre. Kétségtelen, hogy a II. r. vádlott élvezte a helyi közösség bizalmát, védője előadásából kitűnően 2 alkalommal választották meg polgármesternek. Ezzel szemben a vádlott büntetett előéletű, jelen cselekmény elkövetése előtt két alkalommal volt büntetve súlyos testi sértés büntette, bűnsegédként elkövetett csalás vétségének kísérlete és bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége miatt, majd 2008-ban ugyancsak

magánokirat-hamisítás vétségét követte el. Jelen cselekményével az állami támogatásból megváltozott munkaképességű sértettek sérelmére rendszeres haszonszerzésre törekedve követte el cselekményét. A szabadságvesztés felfüggesztésének indoka pedig elsősorban a 13 éves időmúlás volt. Mindezek alapján az ítélőtábla előzetes mentesítésre nem találta érdemesnek.

Az ítélőtábla a törvényszék ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a jelzett körben megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdésére utalással helybenhagyta. Rögzítette III. r. vádlott pontos lakcímét.

Debrecen, 2015. január 26.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné Dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó, Dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja.

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 1.B.464/2012/63. számú ítélete a másodfokú határozatban írt változtatással 2015. január 26. napján jogerős, és a vádlottak szabadságvesztés büntetéseinek kivételével végrehajtható.

Debrecen, 2015. január 26.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

kiadó

Írásba foglalva: 2015. január 28.

Diktafonról leírta 2015. január 29. napján Tóth János

Lk.:

Kiadandó:

- Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Ügyészség Nyomozó Hivatal Ny.96/2005.
- Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.420/2014.
- I-II-III. r. vádlottak
- védők
- Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Nemzeti Adó-és Vámhivatal

Eredeti + I. fok. + felt. lap + ffü. + 1 kiadmány a pótborítóban marad.

Iratokat 5 kiadmánnyal a Nyíregyházi Törvényszéknek visszaküldeni.

Stat. lapok kiállítandók.

Li.: Bef. kiv. nyt. anonimizálás miatt.

. Balla Lajos
a tanács elnöke